

Kongen ikke funde give en saadan Uretfærdighed Medhold, være fardeles heldigt udtrykte. — De øvrige Roller ere for ubetydelige, saavel i og for sig som med Hensyn til Udsætelsen, til at give Anledning til videre Bemærkninger. Den sceniske Udstyrelse var upaaalagelig. Især udmarkede sig fordeelagtigt Arrangementet i Apen Act, hvor Kongen sidder paa Thinge. Vi ere saa vante til i slike Folkescener at see en fuldkommen Parodie af hvad de skulle være, at denne gode Fremstilling af en saadan ikke funde undgaae vor Æpmærksamhed.

— W —

Uyheds-Revue.

(20—26 Jan.) — Sidste Uge har bragt en ny Trykkesfriheds-Aktion imod „Kjøbenhavnspostens“ Redacteur og af den største Vigtighed for Pressen. Dens Udsalg vil nemlig vise, om vi endnu virkelig besidde den „Rest af Trykkesfriheden“, Idn. af 1799 med sin lange Hale af Placater og Rescripter har levnet os, eller ej; — om Principet i vor hele Presselovgivning, at det er Domstolene alene, der skulle decidere i Pressesager, endnu staar ved Magt, eller om Cancelliet kan constituere sig til et Censur-Collegium, og undertrykke Alt hvad det vil drage ind under det vase Begreb af „Politik“, uden at „finde det nødvendigt“ at instituere nogen Paatale for Domstolene. — Om Museum-Sagens Gang er man nu saa temmelig paa det Klare. Man har nemlig af en Kundsgjørelse fra Prof. Clausen erfaret, at Majoriteten af Committeen (9 af de 14) har afgivet det Votum: at H. M. taffes for den sjældne Bygning; at det overdrages til Architekterne at udarbeide Planer til dens hensigtsmæssigste Omdannelse; men at der samtidigt hermed ogsaa føges fremkaldt Planer til en ny Museums-Bygning, hvis Opsætelse ikke maatte koste over 200,000 Rbd., og at Kongen ansuges om, at de indkomne Tegninger maae i sin Tide blive indsendte sammen, for at en afgjørende Sammenligning, med Hensyn til Projecternes Hensigtsmæssighed og deres Bekostning, kan blive anstillet. Minoriteten (5 af de 14) har derimod afgivet tvende, for endel desvra dissenterende Vota, om hvilke man ikke ved videre, end at de ei engang kunne gaae saa vidt som hitt, altsaa vel indstrække sig til „at tafke og modtage“, hvorpaa ogsaa et fra denne Side offentliggjort Brev fra Thorvaldsen til Committeeen gaaer ud. Samtlige Vota ere derpaa sendte Magistraten og de 32 Mænd, og Sagen har der været forelagt. Som man i dette Dieblik erfarer, har Magistraten i pleno og Pluraliteten af de 32 Mænd erklæret sig for at tafke Hs. Majestæt og uden Forbeholdenhed at modtage Gaven. En stark Oppordring hertil laae i den stede Tilhjendegivelse: at hverken Marmorpladsen eller nogen Part af Rosenborg Have kunde ventes overladte til Museet, hvortil endydermere foiedes, at heller ikke den paapegede Deel af Garnisonspladsen kunde undværes dertil; ligesom ogsaa Thorvaldsen i et Brev til Communebestyrer paa det indstændigste har urgeret paa Modtagelsen af den kongl. Gave. Ifkun 3 Medlemmer af de 32 Mænds Collegium have dissenterende sluttet sig til Committeeens Majoritets-Votum. — Brolegger-Sagen er, trods Etatsr. Schäffers Protest derimod, under fuld offentlig Discussion. Ved hans Skrif, der blot skalde være en „for Commissionen afgattet Extract“, er der engang kommet Hul paa denne Sag, og dette torde have sin store Nyte. Af nogle i forrige Uge paa Kongens Nytorv foretagne Æpmaalinger slutter man, at Commissionen nu er kommen i Virksomhed. „En Beboer af Kongens Nytorv“ har i Kjøbenhavnsposten leveret nogle Betragtninger over Brolegningen og Etatsraadens Skrif, der just ikke ere i dennes Faveur; navnligen synes Fors. at reise meget stærke Tvivl om hans og hans Undergivnes Sagkundstab. Naar denne Beboer imidlertid af al Magt holder paa Statuen, ja

mener at Omkostningerne ved dens Bevarelse burde paaholde Communen, vil han neppe saae Medhold hos mange andre Beboere, enten in specie af Vorvet eller af Communen. — Capt. Tscherning reiste herfra i Mandags. Forinden sin Afreise havde han leveret i Trykken sin Ste Brochure „om det danske Bæbningssystem“, udgivet som Supplement til Nr. 3 (der omfatter Grundtrækene af Systemet); hvilken Brochure nu er udkommen. Han efterlader disse Supplements „som Afsrag paa sin Gjeld til Fædrelandet.“ „Har det,“ siger han paa sidste Side, „været nødvendigt først at gjøre dem rene selv for Skinnet af personlige Hensyn, saa haaber jeg, at dette er skeet ved min Bortgang fra Danmark. Har jeg ikke tal med den fuldstændige Prismodighed, som anstaar saa vel i vigtige Sager, da er det fordi Trykkesfrihedslovens Grændser ere snevre, og mod Loven vil jeg ikke forsee mig.“ — Isr. Grahn har erholdt kongl. Tilladelse til at modtage Tilbudet fra det Hamborgske Stadttheater om at dansse der som Gjæst; Honoraret angives at være 6000 Frs (2200 Rbd.) for 6 Gange. Talen er nu om en fra Operaen i London skeet, eller inventerende Proposition, der lyder endnu langt fordeelagtigere. Mlle Taglioni ventes i Foraaret til Stockholm, og vil derpaa ogsaa gjæste Kjøbenhavn. Maaskee vil man da her, paa samme Tid som Isr. Grahn udenlands hoster nye Laurber, saae Lejlighed til at see den berømte Kunstmæstre, med hvem hun, efter Hamborgernes Dom, allerede nu skal kunne rivalisere. — Hr. Kellermanns Concert er ansat til Sond. d. 3de Febr. — Det er altid interessant at erfare en Fremmeds Domme over os, selv om vioste finde disse feilagtige, eller mindre velbegrunder. I forrige Nr. meddelede vi saaledes et Par Uddrag af den Rosenske Correspondence i „Dagligt Allehanda“. Vi ville dennegang leve nogle flere fra de Nre. af bencente Blad, der ere komne os for Dier^o). Om Forfatteren, Auditeur eller Kammerstriver Rosén, der, efter herved 3 Maaneders Ophold heri Staden, nu staar i Begreb med at reise herfra til Tydstrand, bemærke vi, at han tidligere i Stockholm har udgivet nogle politiske Brochurer, s. Ex. „Avita Boken“, „Rabulistens Resa“ o. fl., i hvilke man roser den lette, humoristiske Stil, ligesom ogsaa en i en alvorligere Tone afgattet „Kritik over Skriften: om Dageus handelser“. Han er Medarbeider i det Stockholmske Dagblad: „Dagligt Allehanda“, og har under sin Nærverelse her været Correspondent saavel for dette Dagblad som for den i Götheborg udkommende „Handels- och Sjöarts-Tidning“. Efter sin Ankoms hertil var en af de første Landsmænd, Hr. Rosén stodte paa, Assessor Juringius, „der bliver ved at være beherret af den fine Idee, ved Trædetors at ville fortørne Dampmaskinerne.“ I den Anledning aflagger Hr. R. den Befjendelse, „at han synes godt om alle dem, der opoffre sig for en Idee, denne maa nu synes hvor bizarr den vil“. (Man kunde maaskee i dette Charakteertræk sege Noglen til hans enragede Færd imod Ole Bull). Det Besøg, han gjorde hos Oehlenschläger, „dokumenteret“ med den af ham componerede Musit til „Freyas Alter“, er allerede omtalt i „Den Frisindede“. Det Indtryk, Oehlenschlägers Personlighed gjorde paa ham, stildrer han paa følgende Maade: „Snille og Godhed lyse i hans Øine, og, uden at de eie noget Skarpt, foler man dog let, at man bliver gjennemskuet af dem. I dette Blik rober sig ogsaa stundem en vis, om jeg saa maa sige, uskydig Lustighed, saaledes som man ene seer den hos Tegner, naar han har et satirisk Indfald tilrede. Charakteren i dette Blik beviser, at den ægte Satire aldrig er rettet imod noget Undet end det Slette“. I Anledning af nogle Samvittighedsspørgsmaale om Sverigs politiske Forhold, troer R., at han iagttagt en rigtig Takt, idet at han, ved Skilbringen af disse, valgte lysere Farver, end de sortjene, for ikke at saare Digterens „idealstilte Sind“. Allerede i et af sine første Breve begynder han paa en „Sammensætning af det Kjøbenhavnske og Stockholmske Theaters Ressourcer“. Efterat have berort det sidstnævntes uhyre Fortrin i akustisk Henseende, medens vort Theater er bygget saaledes at Sang aldrig tager sig ud der,

^{a)} Disse ere Nr. 268, 70, 73, 74, 76, 81, 99 og 302, November og December forrige Åar.